

Posudek vedoucího bakalářské práce Ilona Pokorné na téma "Příspěvek k dějinám dosídlování československého pohraničí po roce 1945 (případ Znojemska)"

Autorka si ke zpracování vybrala poměrně obtížné téma, především z hlediska vyhodnocení a nalezení přiměřeného přístupu k němu. Pramenná základna i literatura pro ně jsou velmi různorodé, často velmi tendenční, a to nejen pokud jde o zdroje dobové, ale i pokud jde o literaturu novější.

Struktura práce je velmi dobře nastavena. V úvodu je nejprve uveden cíl práce a zmíněno, na základě jakých pramenů a literatury, které již autorka znala, bude téma pojednáno. Dále jsou podrobněji rozvedeny a vyhodnoceny jednak archivní písemné prameny, jednak již existující literatura, a to nejen česká, ale i německy psaná, bez čehož by toto téma rozhodně nemohlo být zpracováno. Snad si uvědomila i že typ literatury, kterou mezi další uvádí jako byla propagační brožura Č. Hellera z roku 1947 není objektivním zdrojem znalostí a spíše jen dokládá momentální potřebu agitace a šíření určitého typu informací.

V další části se kolegyně Pokorná věnuje obecněji otázkám národnostní situace v Československu se zaměřením na německy mluvící a smíšené regiony, pomnichovské situaci, 2. světové válce a poválečné situaci. Vše naprosto s nadhledem, objektivně, s přihlédnutím k rozdílným hodnocením vývoje z různých úhlů pohledu. Cituje řadu právních úprav, které formovaly rozhodnutí o odsunu a dosídlení i jeho důsledky.

V celé práci prokázala cit pro popis obecné situace a zároveň pro vložení ilustrativního detailu, který práci oživí a zároveň vhodně posune a prohloubí. Lze to dokladovat např. uvedením historiky na s. 14 bakalářky o výměně starosty Haaseho za Urbana po Hitlerově návštěvě jižní Moravy a jeho shledání jména „Haase“ neněmeckým. Podobný smysl osvědčila diplomantka i dále při uvádění vhodných detailů z místních kronik ve vlastní výzkumné části bakalářky, který se týkala konkrétního zpracování dosídlení 4 vsí na Znojemsku na základě konkrétních písemností, k tomu zachovaných.

Její výběr vesnic se ukázal jako poměrně šťastný, protože každá je trochu jiná, průběh – byť ve finále podobný – podléhal místním poměrům a tomu odpovídají i písemné prameny, k tématu zachované, resp. vzniklé.

Celkově lze práci vyhodnotit jako nadprůměrnou, vyspělou, s jasnou ideou o tom, co chce říci a jaké prostředky k tomu užít. Je logicky a promyšleně uspořádána. Je to výjimečná práce i proto, že je v podstatě bez stylistických a pravopisných chyb.

Iloně Pokorné bych vytkla jako závažné snad jen to, že byla minimalistická v popisu, držela se naprosto striktně vymezení tématu, neuhnula k rozšíření. O tématu by se dalo napsat mnohem více a styl její práce prokázal, že by to zvládla.

Proto s nadějí, že nastíněné téma rozvine – třeba v magisterské práci (ostatně sama v textu hovoří o pokračování) – hodnotím bakalářskou práci jako výbornou a doporučuji k obhajobě.

